

[Svend Nielsen.]

partens Side i den Periode, der er forløbet siden den sidste Revision, rejst Krav om at faa en yderligere Stramning af de gældende Bestemmelser, saa de Synspunkter, det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen har givet Udtryk for ved denne Lejlighed, falder nøje sammen med den Opfattelse, man fra Modpartens Side har om hele dette Spørgsmaal. Og her finder jeg Anledning til at gøre opmærksom paa, at Gennemførelsen af de Ændringer, der i den sidste halve Snes Aar er foretaget i Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder, er sket paa Initiativ af Arbejdsgiverforeningen, altsaa af Parten paa den anden Side af Bordet, som man populært siger inden for Fagbevægelsen. Og netop ud fra den Opfattelse, at det har været muligt for Modparten i saa stor Udstrækning at faa sine Synspunkter respekteret ved de Revisioner, der har fundet Sted, er det yderst forstaaeligt, at det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen siger: lad os bevare Reglerne, som vi har dem, der er ingen Grund til at gennemføre nogen Ændring!

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Gustav Pedersen): Maa jeg for det første igen slaa fast, at naar det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen siger, at Medlemmerne har sagt klart nej, saa betyder det ikke, at det er Medlemmerne, der har sagt klart nej, det er en Del af Medlemmerne. Det, der har været i Vejen, som har skabt disse noget komplicerede Afstemningsregler, er det fortvivlede Forhold, at der er en urimelig stor Del af Medlemmerne, der ikke har benyttet deres Medlemsret til at deltage i Afstemningen. Men selv om der nu er denne Skavank, og selv om der kan være Grund til ved Lejlighed at tage hele dette Spørgsmaal op til nøjere Undersøgelse — og det vil jeg, som jeg har sagt, meget gerne medvirke til —, kan det jo ikke betyde, at vi herfra kan give os til at ændre i Loven paa en saadan Maade, at vi ligefrem tvinger Fagorganisationerne til at ændre deres Struktur mod deres Opfattelse, for det er jo det, der er Tale om. Selvfølgelig er det rigtigt, at Forligsmanden i visse Tilfælde har kunnet sammenkæde en Del Fag ved Behandlingen af deres Lønforhold, men det er ikke det samme som det, der er Forslag om her. Her tager man en Industri eller en Branche og siger: den kan behandles under eet, og det maa selvfølgelig saa betyde, at naar den paa-gældende Branche er færdigbehandlet, saa kan der ikke være Arbejdsstrid inden for

Branchen. Det vil altsaa sige, at de Minoriteter af Fagorganisationer, der findes inden for denne Branche eller Industri, maa bøje sig for Afgørelsen, men det betyder igen, at man fratager vedkommende Gruppe Adgang til at faa sine Løn- og Arbejdsvilkaar behandlet efter Forhandling gennem sit eget Fags Organisationer eller efter Afgørelse inden for sin egen Organisation, og det er et Angreb paa Arbejdernes Selvstændighed. Det er saa meget mere mærkeligt, som det kommer som et Forslag, der skal forsøge at give større Selvstændighed. Dette viser, hvor kompliceret hele Spørgsmaalet er, og viser, at det i hvert Fald er ugørligt paa nuværende Tidspunkt at gennemføre Lovforslag, som ikke har været forhandlet i Organisationerne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend Nielsen: Der er aldeles ikke Tale om at paatvinge Fagbevægelsen en Ændring i Strukturen herfra, men der er, som det ærede Medlem saa udmærket ved, Tale om, at man maa have gennemført en saadan Bestemmelse, at man forhindrer, at f. Eks. de Folk, der er beskæftiget inden for dansk Skibsfart, kobles sammen med Fag, de overhovedet intet som helst har med at gøre. Jeg kan ikke se, der skulde være noget til Hinder for — saaledes som det ærede Medlem har gjort klart, at han mener, der er —, at man ved Behandlingen af en Overenskomstsituation inden for Fagbevægelsen og i det Øjeblik, den glider op i Forligsinstitutionen, ogsaa her tager Hensyn til de enkelte Branchers særlige Forhold, men det er det, man fuldstændig undlader at gøre ved de Bestemmelser, vi har i Forligsmandsloven i Dag. Det er ganske uholdbart, og det er en Ordning, som stadig vil være Kilden til meget stor Utilfredshed inden for vore faglige Organisationer. Jeg er i hvert Fald overbevist om, at hvis de Resultater, vi har haft ved tidligere Lejligheder, hvor vi har stemt i Henhold til Forligsmandslovens Bestemmelser, fortsat skal komme til at præge Overenskomstafslutningerne, saa har man fra ansvarlig Side undladt at gøre, hvad gøres kunde, medens Tid var, for at bidrage til Fremme af en rolig Udvikling paa Arbejdsmarkedet — og det kan vel ikke være Meningen. Jeg er overbevist om, at det ikke er det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersens Mening, at vi paa ny skal have en Situation som den, vi havde i 1934, da man fuldkommen majoriserede et Fag og, allerede før dets Afstemning var forbi,